

# Eylülde Gel

– GöktürkGülay · 12 Eylül 2015

Eskitiyorum geçmişe dair ne varsa heybemdemaziye bırakıyorum yaşanmış kadar yaşanmamışlığı yıllara  
meydan okuyor içimde bitmeyen mevsimler sonbaharı dinliyorum sararan yapraklarda inat  
aylar mı karıştı, mevsimler mi sevdalarabitmeyen aşklar mı mevsimlere karıştıolsun her mevsim  
yenileniyor bedenim yazdan kalma bir gün yaşıyor sonbaharım özgürce geziniyorum  
ruhumun hoşluğunda ve her gün yeniden yeniden sevdalanıyorum  
mürekkebi kalemim aşka batık söz dinlemiyor  
gene yazıyorum sana dair çıkınımda ne varsa

her kışın sonu bahardır hardır yazdır  
hüzünle açıyorken papatya düşleri yardırsaklıyor tekrar kendini yeni sonbaharlara  
gelip buluyor yaşanan damlalar kaderin cilvesine

Eylüller hüzün damıtırken toprağına inat  
sarı gülün dik duruşu kırmızı güllere inat  
küllüğüne külhan olmuş canlanıyor tekrar  
bak gene sendeyim senliyim Eylülde inat

hadi ateşe kor yağmurlar yağarken  
Rüzğara kapılmadan melteminle gelgeç olmadan suyum suyuna erimeden  
sevgi sözcüklerinide al kaderin cilvesineEylüller kurumadan Eylülde gel sevgili

Gülay Göktürk